

Importatorii europeni obligați să realizeze activități de „due diligence” pentru achizițiile de mărfuri rusești

Autori:

- *Mihai Petre, Director, Consultanță Comerț Internațional, EY România*
- *Cosmin Dincă, Manager, Comerț Internațional, EY România*

O bună parte din mărfurile de origine rusă sunt supuse în prezent diverselor restricții, intrarea lor pe piața din Uniunea Europeană fiind interzisă. Cu toate acestea, există și excepții. Mai precis, mărfuri care pot fi importate în continuare, chiar dacă au origine nepreferențială rusă (de ex., semifabricate/materii prime pentru industria siderurgică). Atât restricțiile, cât și excepțiile aplicabile diverselor mărfuri pot fi identificate de către importatori prin consultarea bazei de date TARIC, pornind de la codul tarifar din Nomenclatura Combinată.

Restricțiile impuse de Uniunea Europeană nu se opresc doar la nivel de produs (a mărfurilor comercializate), ele se extind și asupra entităților juridice care comercializează respectivele mărfuri. Cu alte cuvinte, chiar dacă anumite mărfuri de origine rusă ar putea fi importate ca atare pe motiv că importul de acest tip de marfă este permis ca regulă generală, conform bazei de date TARIC, putem fi puși în situația unei interdicții la import pe motiv că entitatea care le comercializează face, la rândul ei, obiectul sancțiunilor impuse de Uniunea Europeană. În aceste cazuri, operatorii economici importatori trebuie să se asigure că nu încalcă

prevederile regulamentelor Uniunii Europene prin care au fost stabilite sancțiuni adiționale (de ex., înghețarea fondurilor și a resurselor economice aparținând persoanelor/companiilor aflate pe listele de restricții).

Pentru ca importatorii să se poată asigura de respectarea obligațiilor privind măsurile restrictive, Comisia Europeană recomandă în ghidul publicat în acest sens realizarea de activități de *due diligence* (atât la începutul colaborării cu un partener comercial, cât și pe parcursul relației comerciale – monitorizare continuă), lăsând totodată la latitudinea agenților economici modul în care aceasta se va realiza. Cu alte cuvinte, importatorii trebuie să colecteze și să analizeze informațiile juridice, fiscale, financiare ale partenerilor de afaceri înainte de efectuarea importurilor pentru a se asigura că acești furnizori sau persoanele care îi controlează direct sau indirect nu apar pe lista sancțiunilor internaționale.

Drept urmare, chiar dacă, în prezent, anumite mărfuri rusești pot pătrunde pe piața din Uniunea Europeană fără interdicții de import nu înseamnă că importatorii europeni au scăpat de expunerea la riscuri. România pedepsește nerespectarea sancțiunilor internaționale cu amendă de la 10.000 lei, la 30.000 lei, precum și cu confiscarea bunurilor. De asemenea, autoritățile de control pot aplica și sancțiuni complementare, cum ar fi suspendarea activității companiei pe o perioadă între 1-6 luni.

În concluzie, pentru a evita amenzile și aplicarea de sancțiuni nedorite, importatorii trebuie să investească timp și resurse suplimentare în aceste verificări de tip *due diligence*. Fără cunoștințele și tehnica necesară, pentru companiile importatoare, este foarte dificil să identifice proprietarii furnizorilor pentru a verifica dacă vreunii dintre aceștia au fost sancționați. Echipa de consultanță dedicată comerțului internațional a EY România a asistat cu succes societăți din România care să gestioneze importul de

mărfuri în astfel de situații. S-a putut evita, astfel, aplicarea de contravenții nedorite sau suspendarea activității acestora.

Sondaj EY România: Marea majoritate a contribuabililor nu a solicitat niciodată dobânzile aferente rambursărilor de TVA întârziate

În condițiile în care marea majoritate (peste 80%) a contribuabililor se confruntă cu întârzieri, în general semnificative, în obținerea rambursării sumelor de TVA ce li se cuvin, un procent similar (82%) nu a solicitat niciodată dobânzi.

Acestea sunt concluziile unui sondaj EY România, derulat în perioada 28 iunie – 12 iulie 2022, în rândul a câtorva zeci de contribuabili (din care aproximativ jumătate având calitatea de mare contribuabil), și care și-a propus să afle în ce măsură contribuabilii sunt conștienți de drepturile ce le revin, de mijloacele de apărare a acestora și de utilizarea efectivă a acestora din urmă.

La mai bine de 10 ani de la importante hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele „Enel Maritsa”, „Rafinăria Steaua Română” și „Irimie”, care au deschis și ușurat drumul contribuabililor în a obține dobânzi pentru

întârzierile organelor fiscale în rambursarea sau restituirea sumelor la care contribuabilii sunt îndreptățiți, o mare parte a acestora fie încă nu știu că pot cere dobânzi pentru toate sumele primite cu întârziere în ultimii 5 ani, fie nu le solicită.

Conform *Sondajului EY privind dobânzile aferente rambursărilor întârziate de TVA*, 65% dintre contribuabilii respondenți aflați în mod frecvent în poziție de rambursare a TVA solicită rambursarea efectivă a TVA, în timp ce restul fie folosesc TVA pentru compensare cu TVA de plată în lunile următoare, fie acumulează TVA pentru a solicita rambursarea unei sume mai mari (conștienți sau nu că astfel le crește riscul de a avea o inspecție fiscală cu privire la TVA).

În același timp, statul român a continuat să ignore jurisprudența europeană și națională, refuzând constant să accepte să plătească dobânzi, atunci când a întârziat cu rambursarea de TVA sau cu restituirea altor sume. Studiul nostru a reliefat că, în aproape 95% dintre cazuri, statul a refuzat cererile de dobânzi formulate de contribuabili, astfel că aceștia fie au abandonat demersurile, fie a fost nevoie să obțină hotărâri judecătorești definitive prin care să oblige autoritățile la plata de dobânzi.

Mai mult decât atât, în aproximativ 93% dintre cazuri, deși statul a fost obligat să plătească dobânzi prin hotărâri judecătorești, ulterior, când contribuabilul a cerut dobânzi pentru același tip de întârziere și a invocat obligația autorității fiscale de a ține cont de hotărârile judecătorești precedente, statul a refuzat din nou și a fost nevoie ca respectivul contribuabil să meargă mai departe în instanță pentru a obține dobânzile.

Din studiul nostru se desprind două concluzii majore – prima, că, în general, contribuabilii nu cunosc sau nu utilizează decât foarte rar acest instrument, deși acesta poate fi extrem de util în obținerea de lichiditate în contextul actual, și a

doua – că statul nu acordă dobânzi benevol, ci doar dacă este constrâns de instanțele judecătorești.

„Suntem în aceeași paradigmă de 10 – 15 ani și, cu toate că între timp jurisprudența instanțelor naționale s-a consolidat, recunoscând dreptul la dobânzi contribuabililor ce au fost lipsiți de sumele ce li se cuveneau, autoritățile fiscale refuză cu obstinație să soluționeze favorabil cererile contribuabililor. Este necesar să ieșim odată pentru totdeauna atât din tiparul gândirii de secol XX, de tipul «nu dau statul în judecată pentru că nici nu câștig și o să îmi fie mai rău decât îmi e deja», cât și să schimbăm comportamentul statului și autorităților acestuia. O asemenea schimbare nu cred că poate veni de la sine, ci doar în urma unui număr foarte mare de acțiuni promovate constant de contribuabili pentru apărarea drepturilor lor”, a declarat **Alex Slujitoru, Avocat în cadrul Băncilă, Diaconu și Asociații.**

Tax Magazine nr. 3 mai – iunie 2022

Editorial

- **Andrei Iancu**

Hot Tax Summer – se anunță multe dispute între fisc și contribuabili

Impozite directe

- **Marilena Ene**

Povestea obligației fiscale. Ce este obligația fiscală?

- **Mirela Păunescu, Mirela Buliga**

Facilități fiscale în industria construcțiilor,

agricultură și industria alimentară. Sau nu?

▪ **Elena Doagă**

Reținerea la sursă a impozitului pe venit asupra unor câștiguri realizate de investitori – o măsură eficientă?

Impozite indirecte

▪ **Cristina Oneț**

Armonizarea reglementării accizelor – un proces în plină desfășurare

Procedură fiscală

▪ **Alexandru Stănoiu, Ana Popa**

Contenciosul fiscal – singura opțiune eficientă de contestare a controalelor DGAMC

▪ **Emanuel Băncilă**

Formalismul excesiv al ANAF invalidat de Înalta Curte de Casație și Justiție. Lipsa rapoartelor de lucrări și existența unui departament propriu de vânzări nu influențează tratamentul fiscal al unor servicii suplimentare de vânzări

Jurisprudență fiscală națională

▪ **Alin Văsonan**

Sinteză de jurisprudență fiscală națională

Jurisprudența fiscală a instanțelor europene

- Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada mai-iunie 2022

Accesați revista [aici!](#)

Consiliile europene de administrație din zona financiară fac progrese, dar nu se ridică la nivelul așteptărilor investitorilor în domeniile cheie de experiență și diversitate

- Firmele europene de servicii financiare răspund așteptărilor acționarilor în domeniile tradiționale de experiență în consiliile de administrație, inclusiv în domeniul politic, contabilitate, juridic și conformitate.
- Potrivit investitorilor, directorii cu experiență în domeniul sustenabilității, FinTech și al securității cibernetice sunt subreprezențați în consiliile de administrație.
- Se accelerează numirile în consiliile de administrație în domeniul sustenabilității și al tehnologiei, aproape jumătate (45% și, respectiv, 46%) dintre directorii cu experiență în aceste domenii fiind recrutați în ultimii trei ani.
- Diversitatea de gen rămâne sub așteptările investitorilor, deși datele arată că în ultimii trei ani au fost numite în consiliile de administrație mai multe femei decât bărbați.
- Franța și Italia au cele mai diverse consilii de

administrație din punctul de vedere al genului, iar Germania are cele mai puțin diverse consilii de administrație.

Multe dintre consiliile de administrație ale celor mai mari firme de servicii financiare din Europa sunt subdimensionate în ceea ce privește competențele, experiența și nivelul de diversitate pe care investitorii le consideră importante pentru ei, potrivit studiului inaugural [EY European Financial Services Boardroom Monitor](#). Cercetarea arată că, deși consiliile de administrație din zona serviciilor financiare europene au acreditări solide în domeniul politic, financiar, contabil, juridic și de conformitate, acestea nu dispun încă de expertiza în diversitate de gen, sustenabilitate sau tehnologie pe care investitorii spun că o caută atunci când decid dacă o companie este o investiție atractivă.

Diversitatea de gen și de vârstă în consiliile de administrație urmărită de investitori

Un procent de 44% dintre investitorii intervievați susțin că diversitatea de gen în consiliul de administrație le influențează semnificativ decizia de a investi într-o societate de servicii financiare, față de numai 16% care spun că nu le influențează deloc decizia. Deși toate firmele europene de servicii financiare monitorizate au o anumită reprezentare feminină în consiliul de administrație, în prezent, în toate firmele proporția de gen este de 63% bărbați și 37% femei.

Experiență politică importantă în consiliile de administrație din firmele financiare europene

Mai mult de jumătate (51%) dintre investitorii instituționali spun că experiența politică în cadrul consiliului de administrație este „importantă” pentru a face dintr-o companie o investiție atractivă. 97% dintre firmele de servicii financiare monitorizate au cel puțin un membru al consiliului

de administrație cu experiență de lucru în politică sau pentru un organism guvernamental din industrie, iar 44% dintre toate întreprinderile monitorizate au mai mult de o treime din consiliile de administrație formate din persoane cu experiență politică.

Cel puțin un membru al consiliului de administrație cu experiență în contabilitate și finanțe

Jumătate (50%) dintre investitori consideră că experiența în domeniul contabilității în cadrul consiliului de administrație are un impact „important” sau „foarte important” în ceea ce privește transformarea unei companii într-o investiție atractivă. Toate societățile financiare monitorizate au cel puțin un membru al consiliului de administrație cu experiență în domeniul contabilității și al finanțelor, iar 70% dintre societăți au doi sau mai mulți membri ai consiliului de administrație cu experiență în domeniul contabilității.

Șase din zece firme au experiență juridică și de conformitate în consiliul de administrație

Mai mult de jumătate (51%) dintre acționari spun că este o „problemă importantă” dacă o firmă are puțină sau zero experiență la nivelul consiliului de administrație în domeniul juridic și al conformității, iar 22% din acest grup de investitori instituționali consideră că este o problemă „foarte importantă”. 59% dintre societățile monitorizate au un director din consiliul de administrație cu experiență profesională în domeniul juridic și al conformității.

Experiența în sustenabilitate, FinTech și securitate cibernetică foarte căutată în viitor

Mai mult de jumătate (51%) dintre investitori consideră că experiența în sustenabilitate în consiliile de administrație are un impact „important” în transformarea unei companii într-o investiție atractivă, iar 22% indică faptul că are un impact „foarte important”. Cu toate acestea, mai puțin de o cincime

(19%) dintre companiile monitorizate au în prezent administratori cu experiență în domeniul sustenabilității.

Capitalul uman – un domeniu de interes nou pentru consiliile de administrație din domeniul financiar

Un procent de 20% dintre consiliile de administrație din sectorul serviciilor financiare europene au în prezent cel puțin un membru cu experiență în resurse umane, dintre care jumătate (50%) au fost numiți în funcție în ultimii trei ani. Durata medie a mandatului unui membru al consiliului de administrație cu experiență în resurse umane este de 40,5 luni – mult mai mică decât media de 59 de luni pentru toți directorii monitorizați.

Rezultatele studiului EY Boardroom Monitor prezentate detaliat

Boardroom Monitor realizat de EY analizează experiența, formarea și competențele directorilor de consilii de administrație din cadrul indicelui MSCI European Financials Index, precum și al altor câteva instituții naționale mari. Echipele EY au chestionat opiniile a peste 300 de investitori instituționali în companii financiare din Marea Britanie, Germania, Elveția și Franța și au comparat așteptările lor privind consiliile de administrație din domeniul serviciilor financiare cu status quo-ul din Europa.

Omar Ali, EY EMEIA Financial Services Managing Partner:
„Acționarii companiilor financiare doresc să vadă consilii de administrație cu directori a căror experiență și caracteristici colective reflectă capacitățile necesare pentru a aborda oportunitățile și provocările cu care se confruntă sectorul. Consiliile de administrație din întreaga Europă demonstrează o experiență profundă în multe dintre domeniile tradiționale pe care investitorii le consideră valoroase. Deși este posibil ca acestea să fie subreprezentate în domenii mai noi, cum ar fi sustenabilitatea și tehnologia, și mai au încă de lucru în ceea ce privește diversitatea, putem observa că se

iau măsuri pentru a rezolva acest aspect”.

Consiliile de administrație sunt în urma așteptărilor investitorilor în ceea ce privește diversitatea de gen și de vârstă

Un procent de 44% dintre investitorii intervievați susțin că diversitatea de gen în consiliul de administrație le influențează semnificativ decizia de a investi într-o societate de servicii financiare, față de numai 16% care spun că nu le influențează deloc decizia. Deși toate firmele europene de servicii financiare monitorizate au o anumită reprezentare feminină în consiliul de administrație, în prezent, în toate firmele proporția de gen este de 63% bărbați și 37% femei.

Consiliile de administrație din cadrul serviciilor financiare din Germania sunt cel mai puțin diversificate din punctul de vedere al genului, unde împărțirea actuală a directorilor de consiliu este de 25% femei și 75% bărbați. În general, Franța și Italia sunt cele mai avansate în diversitatea de gen în consiliile de administrație. Distribuția pe sexe a directorilor de consilii de administrație în Italia este de 47% femei, 53% bărbați, iar în Franța este de 44% femei, 56% bărbați. În Regatul Unit al Marii Britanii, împărțirea pe sexe a directorilor de consiliu este de 39% femei și 61% bărbați.

Diversitatea de gen este cea mai mare în rândul membrilor consiliilor de administrație din cadrul firmelor de gestionare a averilor și a activelor, unde 41% sunt femei și 59% bărbați. În cadrul consiliilor de administrație din sectorul bancar, această proporție scade la 37% femei și 63% bărbați, iar în cadrul companiilor de asigurări, aceasta este de 36% femei și 64% bărbați.

Cu toate acestea, datele *EY Boardroom Monitor* sugerează că femeile sunt din ce în ce mai bine reprezentate în consiliile de administrație. Analiza arată că 42% dintre femeile din consiliile de administrație au fost numite în ultimii trei ani, în timp ce doar 31% dintre bărbații au fost numiți în aceeași perioadă. Durata medie a mandatului în consiliul de administrație al femeilor este de 55 de luni, față de 65 de luni în cazul bărbaților.

În ceea ce privește diversitatea vârstei, 45% dintre acționari consideră că ar trebui ca în consiliile de administrație din domeniul serviciilor financiare să existe o gamă largă de vârste pentru a funcționa eficient în era digitală. Mai puțin de o treime (31%) dintre acționari consideră că nu e nevoie în consiliile de administrație de o reprezentare dintr-o gamă largă de vârstă. În ciuda acestor opinii, doar 8% dintre companiile monitorizate au membri ai consiliului de administrație cu vârsta sub 40 de ani.

Omar Ali: „Deși sectorul financiar din Europa a parcurs un drum lung, multe instituții au încă un drum important de parcurs pentru a răspunde așteptărilor investitorilor în ceea ce privește diversitatea în consiliile de administrație. Majoritatea acționarilor consideră că este important să existe un echilibru între femei și bărbați, însă femeile reprezintă frecvent mai puțin de 40% din consiliile de administrație ale marilor companii europene de servicii financiare – acest lucru trebuie să se schimbe. Cele mai multe firme vor dori să fie în avans față de reglementările viitoare care vor impune o diversitate de gen mai echitabilă începând cu 2026. De asemenea, investitorii subliniază, pe bună dreptate, necesitatea ca aceste consilii de administrație să aibă un amestec de vârste mai diversificat, astfel încât să poată reflecta mai bine nevoile clienților și ale societății.

Diversitatea rasială și etnică lipsește cu desăvârșire din cercetarea noastră: acest lucru se datorează faptului că datele nu sunt încă surprinse în mod eficient în întreaga

industrie din Europa. Acest aspect trebuie să fie, de asemenea, prioritar pentru firmele de servicii financiare, deoarece acestea încearcă să creeze consilii de administrație care să reprezinte comunitățile pe care le deserveșc”.

Doar 3% dintre firmele financiare europene nu au experiență politică în consiliul de administrație

Mai mult de jumătate (51%) dintre investitorii instituționali spun că experiența politică în cadrul consiliului de administrație este „importantă” pentru a face dintr-o companie o investiție atractivă, inclusiv un sfert (25%) care consideră că este „foarte importantă”. 97% dintre firmele de servicii financiare monitorizate au cel puțin un membru al consiliului de administrație cu experiență de lucru în politică sau pentru un organism guvernamental din industrie, iar 44% dintre toate întreprinderile monitorizate au mai mult de o treime din consiliile de administrație formate din persoane cu experiență politică.

Piața cu cea mai scăzută experiență politică este Italia, unde doar 20% dintre directorii de consilii de administrație au acest set de competențe. La nivel sectorial, 100% din consiliile de administrație din domeniul gestionării activelor și al asigurărilor au experiență politică, în timp ce în sectorul bancar, 94% dintre firme au experiență politică în cadrul consiliilor de administrație.

Toate firmele au cel puțin un membru al consiliului de administrație cu experiență în contabilitate și finanțe

Jumătate (50%) dintre investitori consideră că experiența în domeniul contabilității în cadrul consiliului de administrație are un impact „important” sau „foarte important” în ceea ce privește transformarea unei companii într-o investiție atractivă, față de numai 17% care spun că acest lucru nu are un impact „deloc important”. Toate societățile financiare monitorizate au demonstrat că cel puțin un membru al

consiliului de administrație are experiență în domeniul contabilității și al finanțelor, iar 70% dintre societăți au doi sau mai mulți membri ai consiliului de administrație cu experiență în domeniul contabilității.

Șase din zece firme au experiență juridică și de conformitate în cadrul consiliului de administrație

Mai mult de jumătate (51%) dintre acționari spun că este o „problemă importantă” dacă o firmă are puțină sau zero experiență la nivelul consiliului de administrație în domeniul juridic și al conformității, iar 22% din acest grup de investitori instituționali consideră că este o problemă „foarte importantă”. 59% dintre societățile monitorizate au un director al consiliului de administrație cu experiență profesională în domeniul juridic și al conformității.

În comparație cu administratorii de averi și de active, băncile și asigurătorii au un grad net superior de experiență în domeniul juridic și al conformității în cadrul consiliilor de administrație. 71% dintre asigurători și 69% dintre bănci au în cadrul consiliilor de administrație persoane cu experiență în domeniul juridic și al conformității. Doar 28% dintre firmele de gestionare a averilor și a activelor au membri ai consiliului de administrație cu o experiență similară.

Experiența în domeniul sustenabilității, FinTech și al securității cibernetice va fi foarte căutată în viitor

Mai mult de jumătate (51%) dintre investitori consideră că experiența în materie de sustenabilitate în consiliile de administrație are un impact „important” în ceea ce privește transformarea unei companii într-o investiție atractivă, iar 22% indică faptul că are un impact „foarte important” asupra cazului de investiție al unei companii. Cu toate acestea, mai puțin de o cincime (19%) dintre companiile monitorizate au în prezent administratori cu experiență în domeniul

sustenabilității.

Asigurătorii și administratorii de averi și de active sunt semnificativ mai puțin reprezentați decât băncile în ceea ce privește nivelul de experiență în domeniul sustenabilității în cadrul consiliului de administrație. În timp ce 34% dintre consiliile de administrație ale băncilor au persoane cu experiență în domeniul sustenabilității, doar 11% dintre administratorii de averi și de active și doar 4% dintre asigurători au o experiență similară la nivelul consiliului de administrație.

Directorii consiliilor de administrație din Danemarca și din Țările de Jos au mai multe șanse de a avea experiență în acest domeniu. La nivelul tuturor societăților europene de servicii financiare, doar 2% dintre membrii consiliului de administrație au experiență profesională în domeniul dezvoltării durabile. Prin comparație, 5% dintre membrii consiliilor de administrație ale societăților financiare daneze au experiență în domeniul sustenabilității, iar 4% dintre membrii consiliilor de administrație ale societăților financiare olandeze au o experiență similară.

Conform datelor, directorii consiliilor de administrație din Germania și Elveția sunt cei mai puțin susceptibili de a avea experiență în domeniul sustenabilității. Doar 1% dintre membrii consiliilor de administrație din firmele germane și 1% dintre membrii consiliilor de administrație din firmele elvețiene au experiență profesională în domeniul sustenabilității. Atât în Franța, cât și în Regatul Unit al Marii Britanii, 3% dintre membrii consiliilor de administrație au experiență profesională în domeniul sustenabilității.

Cu toate acestea, datele *EY Boardroom Monitor* sugerează că există o tendință accelerată în întreaga Europă de numire a membrilor consiliilor de administrație cu experiență în

domeniul sustenabilității. Analiza arată că 45% dintre directorii cu experiență în domeniul sustenabilității au fost numiți în funcție în ultimii trei ani, iar durata medie a mandatului tuturor directorilor cu experiență în domeniul sustenabilității este de 49 de luni, față de media de 59 de luni pentru toți directorii de consilii de administrație.

În cadrul firmelor financiare europene, experiența în domeniul FinTech și în domeniul tehnologic mai larg este cea mai scăzută în rândul asigurătorilor

Majoritatea (54%) investitorilor din companiile financiare consideră că firmele ar trebui să aibă, de obicei, experiență la nivelul consiliului de administrație în domeniul FinTech. Cu toate acestea, doar 9% dintre firmele de servicii financiare monitorizate au experiență în acest domeniu în cadrul consiliului lor de administrație.

Băncile și administratorii de averi și de active au o experiență FinTech semnificativ mai mare în cadrul consiliilor lor de administrație decât firmele de asigurări. Atât la nivelul băncilor, cât și al administratorilor de averi și de active, 11% au în cadrul consiliilor de administrație persoane cu experiență în domeniul FinTech. Doar 4% dintre firmele de asigurări au o experiență similară.

Cu toate acestea, datele sugerează că experiența FinTech devine din ce în ce mai importantă pentru consiliile de administrație ale serviciilor financiare europene. Analiza arată că 88% dintre directorii cu experiență în domeniul FinTech au fost numiți în ultimii patru ani, iar durata medie a mandatului tuturor directorilor cu experiență în domeniul FinTech este de 32 de luni, față de media de 59 de luni pentru toți directorii de consilii de administrație.

Mai mult de jumătate (53%) dintre acționari consideră că este o „problemă importantă” dacă o companie are puțină sau deloc

experiență în domeniul securității cibernetice în cadrul consiliului său de administrație. Dar, în timp ce 53% dintre companiile de servicii financiare au cel puțin un membru al consiliului de administrație cu experiență în domeniul tehnologic, niciuna dintre firmele europene de servicii financiare monitorizate nu are membri ai consiliului de administrație cu experiență profesională în domeniul securității cibernetice.

Societățile de asigurări au în cadrul consiliilor lor de administrație o experiență în domeniul tehnologiei mult mai redusă decât băncile și managerii de averi și de active. În timp ce 63% dintre bănci și 56% dintre administratorii de averi și de active au în consiliile de administrație persoane cu experiență în domeniul tehnologiei, doar 42% dintre firmele de asigurări au o experiență similară.

În prezent, directorii de consilii de administrație din Spania și Regatul Unit al Marii Britanii au cea mai mare experiență în domeniul tehnologiei. La nivelul tuturor companiilor europene de servicii financiare, 7% dintre membrii consiliilor de administrație au o experiență profesională în domeniul tehnologiei. În comparație, 13% dintre membrii consiliilor de administrație din firmele spaniole au experiență în domeniul tehnologiei, iar 11% dintre membrii consiliilor de administrație din firmele cu sediul în Regatul Unit au o experiență similară. Firmele olandeze sunt în urma altor piețe europene în acest domeniu, unde doar 2% dintre membrii consiliilor de administrație au experiență în domeniul tehnologic.

Din nou, datele sugerează că se iau măsuri în cadrul consiliilor de administrație pentru a remedia acest deficit de competențe. Analiza arată că aproape jumătate (46%) dintre directorii consiliilor de administrație cu experiență în domeniul tehnologic au fost numiți în ultimii trei ani, iar

durata medie a mandatului în consiliu al tuturor directorilor cu experiență în domeniul tehnologic este de 51 de luni, față de media de 59 de luni pentru toți directorii de consilii de administrație.

Capitalul uman – Resursele umane reprezintă un domeniu de interes nou pentru consiliile de administrație din domeniul financiar

EY Boardroom Monitor a constatat că 20% dintre consiliile de administrație din sectorul serviciilor financiare europene au în prezent cel puțin un membru cu experiență profesională în domeniul resurselor umane (HR), dintre care jumătate (50%) au fost numiți în funcție în ultimii trei ani, ceea ce indică faptul că, în ultimii ani, consiliile de administrație se concentrează din ce în ce mai mult asupra resurselor umane. Durata medie a mandatului unui membru al consiliului de administrație cu experiență în domeniul resurselor umane este de 40,5 luni – mult mai mică decât media de 59 de luni pentru toți directorii monitorizați.

Omar Ali concluzionează: „*Cel mai eficient consiliu de administrație din domeniul serviciilor financiare este cel care are o bază solidă în domeniile tradiționale de expertiză, dar este, de asemenea, capabil să gândească înaintea pieței, anticipând schimbările, influențând strategia și gestionând mai bine riscurile. Pentru a putea face acest lucru, consiliile de administrație trebuie să înțeleagă din ce în ce mai bine sustenabilitatea și tehnologia și trebuie să fie mai diverse.*

Compența consiliilor de administrație se schimbă în mod constant, iar concurența pentru talente se va intensifica pe măsură ce firmele din întreaga Europă își diversifică în mod activ competențele și profilul consiliilor de administrație și caută să consolideze domeniile de experiență care sunt în prezent subponderate”.

Studiu de atractivitate EY România: Apetitul pentru investiții este încă ridicat în 2022. 56% dintre companiile străine intenționează să înființeze sau să își extindă operațiunile din România

- 42% dintre respondenți au declarat că doresc să inițieze noi proiecte în domeniul logisticii și lanțurilor de aprovizionare în România în următorul an
- Aproape un sfert din viitoarele investiții în România (24%) vor fi atrase de regiunea de Vest
- Toate companiile mari au declarat că Mecanismul de Redresare și Reziliență a fost un factor decisiv în decizia lor de a își menține sau extinde activitățile în Europa, comparativ cu 54% dintre companiile mici

România a rămas o destinație preferată pentru investitori, în Europa de Est, după doi ani de pandemie și având în vedere situația din Ucraina. România s-a clasat pe locul al 16-lea (4%) din 32 de țări în clasamentul țărilor cele mai atractive pentru investiții în 2022, depășind țări precum Ungaria (2%) și Republica Cehă (2%) și se află aproape de Polonia, al cărei procentaj este de 6%.

În 2022, 56% dintre companiile străine intenționează să înființeze sau să își extindă operațiunile din România, ceea ce plasează această țară pe locul al patrulea, la egalitate cu Franța și în urma Portugaliei (62%), Lituaniei (60%) și Regatului Unit (58%). Totodată, România se situează deasupra mediei europene, care este de 53%.

Cu toate acestea, România ar trebui să își concentreze atenția asupra perspectivelor pe termen lung, în următorii trei ani, având în vedere prognozele, care arată că atractivitatea va scădea de la 41% în 2021 la 34% în 2022.

Totuși, actuala situație ar putea da naștere unui paradox, deoarece România are multe oportunități în viitor. Una dintre ele este relocarea companiilor din Ucraina. România este într-o poziție privilegiată la nivel european în ceea ce privește planurile liderilor executivi de a își reloca serviciile de asistență pentru întreprinderi și funcțiile de lanțuri de aprovizionare în Europa (operațiuni de *reshoring* și *nearshoring*) pentru a reduce la minimum impactul viitoarelor perturbări.

„Cu o criză aflată pe final – pandemia și o alta în plină desfășurare – războiul din Ucraina, economia noastră este din nou pusă la încercare, însă ne aflăm și în fața unei oportunități: sprijinirea cât mai multor companii provenind din zonele afectate care ar putea căuta să își mute activitatea peste granițe și să aleagă țara noastră ca posibilă destinație. Totodată, pachetele de asistență europene destinate statelor membre vor ajuta România să își asigure necesarul pentru crearea unui mediu stabil, care ar trebui să atragă și mai mulți investitori străini”, spune **Bogdan Ion, Country Managing Partner, EY România și Moldova și Chief Operating Officer pentru EY Europa Centrală și de Sud-Est și Regiunea Asiei Centrale.**

Regiunea vestică a României vizează primul loc

La nivel european, Bucureștiul se poziționează pe locul al 25-lea din 44 de orașe, depășind capitale precum Budapesta, Vilnius, Riga, dar și importante orașe europene, precum Munchen, Porto, Rotterdam, Geneva, Valencia.

În 2021, București a fost în mod clar cel mai vizat oraș din România pentru ISD, conducând clasamentul cu 38,9%, în timp ce regiunea vestică a însumat 19,5% din investițiile străine directe, singurii reprezentanți fiind județele Arad și Timiș.

Cu toate acestea, decalajul dintre regiunea de Vest și București poate fi aproape egal din punctul de vedere al planurilor investitorilor pentru acest an. Aproape un sfert din viitoarele investiții în România (24%) va fi atras de regiunea Vest, principalul județ din această zonă fiind Sălaj, cu 9% din investiții, urmat de Arad, Timiș și Bihor, toate cu câte 5%.

Muntenia se situează pe locul al treilea, Argeș și Prahova fiind singurele reprezentante, fiecare cu câte 3,5% din investițiile totale. Pe de altă parte, zona nord-estică a României este reprezentată de județul Neamț (1,8%) și județul Suceava (1,8%).

În partea de sud a României, singurul județ care va atrage investiții, potrivit respondenților, este Teleorman, cu 1,8% din total.

Diferit de anul trecut este faptul că județe precum Sibiu, Brașov sau Ilfov nu reprezintă destinații pentru investiții în opinia investitorilor.

Lanțurile de aprovizionare și logistica, preferate de investitori pentru al doilea an consecutiv

Pandemia a afectat operațiunile de lanțuri de aprovizionare și logistică la nivelul întregului continent european, determinând companiile să dorească relocarea activităților mai aproape de piețele de origine și de clienții locali.

Comparativ cu 2020, când au fost înregistrate 595 de proiecte, în 2021 s-au înregistrat 655 de proiecte în domeniul logisticii. În 2021, numărul de proiecte industriale a depășit nivelul de dinainte de criză, reflectând un efect de revenire și o reorganizare globală a lanțurilor de aprovizionare.

Conform predicțiilor din ediția 2021, România devine un centru al operațiunilor de logistică și producție tot mai mare în Europa de Est, datorită competitivității sale în materie de costuri și a ofertei de forță de muncă, evenimentele din Ucraina acționând ca un catalizator în acest sens. În prezent, România este cea mai dorită destinație pentru investiții în 2022 în ceea ce privește lanțurile de aprovizionare și logistică.

Diferența majoră față de anul trecut rezidă în creșterea popularității serviciilor de asistență pentru întreprinderi, care au depășit producția. Cea mai mare creștere a fost înregistrată de proiectele de cercetare-dezvoltare, de pe locul al șaptelea în 2021, pe locul al patrulea în 2022.

IMM-urile și politicile de mediu ar trebui să reprezinte prioritățile României

În 2021, investitorii considerau că principalele trei priorități cărora România trebuie să le acorde atenție sunt: sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii, încurajarea politicilor și atitudinilor de protecție a mediului și creșterea calității și a valorii adăugate a produselor.

În 2022, principalele două priorități au rămas aceleași, subliniind un mesaj puternic către sectoarele public și privat din România și anume că IMM-urile și mediul trebuie să rămână temele cele mai importante. Totuși, în 2022, a treia poziție este ocupată de inovație și sectorul tehnologiilor avansate. Această temă a urcat opt poziții comparativ cu anul trecut.

La nivel european, studiul a relevat că percepția și perspectivele liderilor executivi ai IMM-urilor sunt mai puțin

optimiste decât cele ale conducătorilor de companii multinaționale. Numai 26% dintre companiile mici au declarat că planurile lor de investiții s-au extins datorită pandemiei, comparativ cu 64% dintre companiile mari.

Cu toate acestea, numai 44% dintre IMM-uri intenționează să investească în Europa în anul următor sau în următorii trei ani, iar 58% consideră că atractivitatea Europei va crește în același interval. Totodată, 83% dintre companiile mari plănuiesc să investească în Europa.

Pentru IMM-uri este important să beneficieze de sprijinul autorităților. De exemplu, toate companiile mari au declarat că Mecanismul de Redresare și Reziliență a fost un factor decisiv în decizia lor de a își menține sau extinde activitățile în Europa, comparativ cu 54% dintre companiile mici.

Sustenabilitatea, un sector primordial pentru România

Încurajarea politicilor și atitudinilor de protecție a mediului a fost selectată pentru al doilea an consecutiv drept al doilea cel mai important aspect asupra căruia România ar trebui să își canalizeze eforturile în viitor pentru a rămâne competitivă în rândul economiilor globale. Totuși, atunci când au fost întrebați cum poate România să rămână atractivă din punctul de vedere al sustenabilității, aproximativ 59% dintre liderii executivi au declarat că este nevoie de reglementări pentru a susține practici comerciale durabile (de exemplu, obligații de reciclare, reglementarea protecției biodiversității, standarde pentru clădiri ecologice). 45% dintre aceștia au fost de părere că România trebuie să își îmbunătățească potențialul de decarbonare a lanțurilor de aprovizionare (de exemplu, prin reducerea transporturilor, prin acces la materiale durabile).

Aproape același procentaj de respondenți (43%) au declarat că este important să se majoreze numărul de surse regenerabile în

producția de electricitate, iar 42% au menționat că România ar trebui să asigure existența abilităților și competențelor necesare pentru a facilita proiectele de sustenabilitate.

Noua Lege Offshore a României aduce mult așteptata predictibilitate și stabilitate titularilor de acorduri petroliere din Marea Neagră (și nu numai)

Autori:

- *Alex Milcev, Liderul departamentului de Asistență fiscală și juridică, EY România*
- *Mihai Petre, Director, Consultanță Comerț Internațional, EY România*

O serie de prevederi ce guvernau explorarea și exploatarea zăcămintelor din perimetrele offshore din Marea Neagră au fost modificate prin lege la finalul lunii mai 2022. Prin aceste modificări, prevederile Legii Offshore au fost extinse și către perimetre onshore de mare adâncime (peste 3.000 de metri), ceea ce arată dorința legiuitorului de a evidenția și zăcămintele onshore ale României, deloc de neglijat ca potențial.

Ce aduce nou Legea Offshore?

În primul rând, noua lege aduce mult așteptata

predictibilitate și stabilitate titularilor de acorduri petroliere din Marea Neagră (și nu numai). Cu alte cuvinte, aceștia au certitudinea, prin lege, că regimul de redevențe și regimul fiscal specific existent la data de 1 ianuarie 2023 (potrivit ultimelor știri disponibile, se pare că acest termen va fi devansat cu 4 luni, noua dată de referință urmând a fi 1 septembrie 2022) va rămâne același (nu se va modifica sub nicio formă în favoarea sau în defavoarea titularilor de acorduri) pe întreaga durată de derulare a acordurilor petroliere. În plus de certitudinea oferită prin lege este recomandabil ca titularii de acorduri petroliere să prevadă la nivel contractual cu Agenția Națională a Resurselor Minerale în mod clar sistemul de impozitare aplicabil, așa cum este el specificat în Legea Offshore, inclusiv pentru acordurile petroliere aflate în curs de executare (opțiune prevăzută în mod expres în Legea Offshore).

Fiind vorba de acorduri pe termen lung (15-25 de ani, chiar mai mult), cea mai mare temere a investitorilor în zăcăminte offshore a fost dintotdeauna lipsa aceluiași tratament din punct de vedere al taxelor și redevențelor datorate pe întreaga durată de derulare a acordului. Trecerea unui zăcământ offshore din faza de explorare spre cea de exploatare necesită calcule complexe de profitabilitate, ponderate cu coeficienți de risc în caz de eșec ș.a.m.d., iar schimbarea ipotezelor de taxare inițiale, peste 5 -10 ani de la semnare, nu a fost niciodată de ajutor.

Prin această nouă lege, România transmite un mesaj de încredere și stabilitate investitorilor și titularilor de acorduri petroliere din Marea Neagră, fiind gata să le ofere același condiții pe termen lung și foarte lung.

În al doilea rând, modificările aduse Legii Offshore au îmbunătățit semnificativ metodologia de calcul a impozitului asupra veniturilor suplimentare din vânzarea de gaze, în sensul unei împărțiri cât mai echitabile a unor potențiale venituri extraordinare (datorate unor creșteri semnificative

de preț, cum se poate vedea în prezent) între titularul acordului și România.

Pe scurt, impozitul pe venituri suplimentare din vânzarea de gaze naturale extrase din perimetre offshore/onshore de mare adâncime are următoarele particularități:

- impozitul pe venituri suplimentare este un impozit progresiv, cu cote de taxare între 15% și 70%, aplicate gradual, în funcție de intervalul de preț (a se vedea Tabelul 1 pentru detalii). Merită reținut faptul că intervalurile de preț (date în valori nominale, la 1 ianuarie 2019) se actualizează cu indicele prețurilor de consum (de exemplu, în perioada 1 ianuarie 2019 – 31 mai 2022, acesta a fost de 124,35%);
- venitul suplimentar este calculat după deducerea din prețul de vânzare (mediu ponderat) a costurilor de transport, distribuție, înmagazinare și alte costuri logistice (în măsura în care sunt suportate de către titularul acordului petrolier);
- din impozitul pe venituri suplimentare calculat lunar, titularul acordului petrolier plătește, în fapt, 60% Statului Român, întrucât restul de 40% îi păstrează în contul recuperării investițiilor efectuate în segmentul upstream;
- cheltuiala cu impozitul pe venituri suplimentare este considerată cheltuială deductibilă la calculul impozitului pe profit (cota actuală a impozitului pe profit este de 16%).

Pentru exemplificare, în cele ce urmează, am luat un preț de vânzare mediu ponderat de 532 lei/MWh, și unul de 199 lei/MWh, prețuri nete de costuri de transport, distribuție, înmagazinare și alte costuri logistice, așa cum prevede actuala lege.

- Pe baza metodologiei de calcul prevăzute de lege, în cazul unui preț de vânzare mediu ponderat de 532

lei/MWh, impozitul pe venituri suplimentare ar fi de 260 de lei, adică o rată efectivă de taxare a veniturilor de 49%. Din acest impozit, titularul acordului petrolier reține o cotă-parte de 40% în vederea recuperării investiției făcute, 60% din impozit fiind virat efectiv la bugetul de stat, adică 29,4% din totalul veniturilor suplimentare obținute la un preț de vânzare de 532 lei/MWh.

- În cazul unui preț de vânzare mediu ponderat de 199 lei/MWh, impozitul pe venituri suplimentare ar fi de 32 lei, adică o rată efectivă de taxare a veniturilor de 16%. Din acest impozit, titularul acordului petrolier reține o cotă-parte de 40%, în vederea recuperării investiției făcute, 60% din impozit fiind virat efectiv la bugetul de stat, adică 9,6% din totalul veniturilor suplimentare obținute la un preț de vânzare de 199 lei/MWh.

Nu în ultimul rând, modificările aduse Legii Offshore reglementează și potențiala destinație de comercializare a gazelor extrase. Mai precis:

- titularii acordurilor au dreptul de a comercializa liber și la prețurile și cantitățile determinate de aceștia, ca regulă generală și cu respectarea legislației naționale și unionale incidente;
- cu toate acestea, Guvernul României poate introduce restricții temporare de preț și vânzare, pentru a asigura consumul casnic (și producția de energie termică pentru populație) și a obligațiilor de solidaritate asumate de România, ca parte din mecanismele Uniunii Europene;
- cantitățile comercializate în baza contractelor bilaterale vor fi oferite cu prioritate statului român, care va accepta sau refuza oferta în termen de 7 zile de la primirea ei.

Ce nu s-a modificat?

Subcontractorii nerezidenți ai titularilor acordurilor petroliere sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la data încheierii primului contract, să înființeze și să mențină pe toată durata contractului o filială sau sucursală cu sediul în România. Nerespectarea acestei obligații poate atrage o sancțiune de 10% din valoarea contractului.

În condiții echivalente tehnice și de preț, titularii acordurilor petroliere sunt obligați să achiziționeze bunuri și servicii de la operatori economici din România și spațiul Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la art. 223 din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale. Cel puțin 50% dintre bunurile având proveniență necomunitară (din punct de vedere valoric) trebuie să provină din țări care au încheiat acorduri de comerț bilateral/multilateral cu Uniunea Europeană.

Titularii acordurilor petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore au obligația ca cel puțin 25% din numărul mediu anual de angajați utilizați în vederea derulării acordurilor să fie cetățeni români, cu rezidență fiscală în România. Nerespectarea acestei obligații se sancționează cu amendă echivalentă cu un salariu minim brut garantat în plată înmulțit cu numărul angajaților pentru care nu a fost îndeplinită obligația legală pe toată durata acordului.

În ceea ce privește teritorialitatea zonei economice exclusive a României, din punct de vedere vamal, limita acesteia este de 12 mile marine, iar, din punctul de vedere al TVA-ului și accizelor, limita ei este de până la 200 de mile marine. Această separație aduce tratamente diferite pentru diverse tranzacții din punct de vedere vamal și fiscal.

În concluzie, astăzi, Legea Offshore:

- arată România ca fiind o țară matură, gata să ofere mult așteptata predictibilitate și stabilitate titularilor de

acorduri petroliere offshore și onshore de mare adâncime, cu privire la regimul de redevențe și regimul fiscal specific;

- încurajează achiziția de bunuri și servicii din spațiul european și din țări care au încheiat acorduri de comerț bilateral/multilateral cu Uniunea Europeană;
- oferă posibilitatea de a vinde liber hidrocarburile extrase, ca regulă generală și în condiții normale. În același timp, consumatorii casnici vor fi protejați în condiții excepționale;
- este o lege creată în sensul unei împărțiri echitabile a unor eventuale câștiguri excepționale între investitor și statul român (permițând, totodată, recuperarea integrală a investiției în segmentul upstream din valoarea impozitului suplimentar).

Reacția investitorilor/jucătorilor din domeniul offshore nu a întârziat să apară. Un procent de 65% dintre participanții la conferința anuală dedicată resurselor din Marea Neagră (Black Sea Oil and Gas – 22/23 iunie 2022) au ales preponderent România ca destinație a viitoarelor investiții offshore din zona Mării Negre.

Iulie dă restartul sistemului fiscal: RO e-Factura, RO e-

Transport și SAF-T – cât de pregătiți sunt contribuabilii să gestioneze aceste raportări

Noile raportări fiscale creează un nivel mult mai mare de transparență în relația dintre contribuabili și autoritățile fiscale. Este esențial ca eforturile depuse în prezent atât de mediul de afaceri, cât și de către administrația fiscală să își atingă obiectivele și, în anii în care urmează, să vedem timpi mai reduși de control fiscal, costuri mai reduse de conformare fiscală, simplificarea sau chiar eliminarea altor declarații fiscale, dar și o îmbunătățire a colectării și crearea unui mediu mai echitabil pentru agenții economici. Aceasta ar fi, pe scurt, concluzia specialiștilor EY în cadrul webinarului *Tot ce trebuie să știi despre „restartarea sistemului fiscal”*: R0 e-Factura și R0 e-Transport, organizat pe 1 iulie 2022, dată de la care R0 e-Factura și R0 e-Transport devin obligatorii pentru produsele cu grad de risc fiscal ridicat.

„În mod cert, toate aceste raportări vin cu multiple provocări asociate – începând de la înțelegerea cerințelor, costurile suplimentare de conformare, calibrarea soluțiilor ERP sau identificarea unor soluții potrivite pentru pregătirea datelor în formatele cerute, timpul și resursele limitate, termenele scurte de implementare. Este esențial ca agenții economici să înțeleagă importanța și impactul acestor raportări pe termen lung, atunci când își stabilesc strategia și planul de acțiune pentru adaptarea la noile cerințe ale ANAF. După un an de pregătiri pentru raportarea SAF-T, alături de clienții noștri, vedem cât este de important ca, dincolo de alegerea unei soluții tehnice care să fie cât mai adaptată specificului activității și sistemelor ERP folosite, să fie înțelese

cerințele de raportare, cum se corelează datele raportate și care sunt soluțiile inteligente la care se poate apela atunci când tehnologia își are limitările sale”, arată **Georgiana Iancu, Partener, Liderul Departamentului de Taxe Indirecte.**

La Webinarul EY au participat reprezentanți ANAF și ai Direcției Generale Antifraudă. **Albert Fruth, Consilier Superior ANAF în cadrul Unității de Management al Informației,** a acoperit mai multe aspecte care țin de aplicabilitatea e-factura și a declarat: „Sistemul RO e-Factura a fost creat în vederea punerii la dispoziția operatorilor economici a unui serviciu electronic pentru emiterea și primirea facturilor, ce contribuie la susținerea unui mediu fiscal eficient și adaptat nevoilor de tranziție către o metodă de lucru bazată pe instrumente digitale, nu pe hârtii, răspunzând evoluțiilor tehnologice și cerințelor mediului de afaceri”.

„RO e-transport împreună cu celelalte proiecte de digitalizare ale ANAF contribuie la reducerea decalajului fiscal și la crearea unui mediu concurențial corect. Aceste instrumente pun la dispoziția ANAF un sistem proactiv de prevenire și identificare timpurie a fraudelor, constituind o premisă pentru creșterea conformării fiscale”, a transmis mediului de afaceri și domnul Teodor-Alexandru Georgescu, director general al Direcției Generale Antifraudă Fiscală.

De asemenea, în cadrul webinarului, specialiștii EY au dat vești bune mediului de afaceri: „Pe 30 iunie, a fost publicată Procedura de utilizare și funcționare a sistemului național privind monitorizarea transporturilor de bunuri cu risc fiscal ridicat, RO e-Transport și amânarea stabilirii de sancțiuni pentru RO e-transport, până la 1 octombrie 2022, măsură mult așteptată de agenții economici”, a punctat Georgiana Iancu, Liderul Departamentului de Taxe Indirecte. De asemenea, vor fi aduse clarificări suplimentare pentru aplicabilitatea RO e-transport.

Cum percep companiile restartul sistemului fiscal – sondaj EY

În pragul termenului de raportare în sistemul RO e-factura și a sistemului RO e-Transport, companiile declarau, în proporție covârșitoare – 72%, că nu sunt pregătite pentru „o implementare atât de rapidă”, mai ales luând în calcul faptul că, între 30% și, respectiv, 45% dintre facturile emise, respectiv primite, sunt pe hârtie, dar și alte proiecte derulate în paralel – cum este SAF-T, care le solicită la maximum resursele. Acestea sunt concluziile unui studiu EY România, derulat zilele acestea, care și-a propus să vadă cât de pregătite se simt companiile să pună în practică noul pachet de „digitalizare” a raportărilor fiscale. Marii contribuabili spun, majoritar – 60%, că, deși au început pregătirile pentru raportarea SAF-T, nu cred că vor fi pregătite să raporteze în termen și apreciază că „o extindere a perioadei de grație este imperios necesară”.

Realitatea cu care se confruntă agenții economici, acum relevată de studiul EY, este că aceștia emit și comunică către clienți, în proporție de 30%, facturile pe hârtie/prin curier sau poștă și le primesc de la furnizori tot tradițional, pe hârtie, prin curier sau poștă, într-o și mai mare proporție, de 45%. Astfel, deși toate companiile care au participat la sondajul EY România au spus că folosesc sisteme informatice financiar-contabile, prelucrarea informațiilor este foarte dificilă. Marii contribuabili – principalii respondenți ai studiului EY România, se mai lovesc de o barieră – preluarea datelor aferente facturilor primite de la furnizori în sistemul financiar-contabil se realizează, pentru 95% dintre ei, în mod semi-automat sau manual.

De asemenea, un alt aspect interesant revelat de studiul EY România este acela că doar o treime dintre marii contribuabili respondenți au declarat că au înțeles în proporție de cel puțin 70% cerințele raportării în sistemul RO e-factura.

Întrebate fiind care sunt principalele costuri suplimentare pe care estimează că le vor avea pentru a se adapta la raportarea e-Factura, companiile au răspuns că acestea vor veni în

principal din implementarea unei soluții tehnice, care să permită generarea facturii electronice, comunicarea prin SPV și procesarea ulterioară a mesajelor generate din SPV în legătură cu e-Factura – 75% dintre respondenți.

„Este interesant că, la această întrebare, companiile iau în considerare și un potențial impact al neconformării în sistemul RO e-Factura asupra fluxurilor de numerar, în cazul în care partenerii comerciali condiționează plata facturilor de raportarea prin SPV a e-Facturii. Aici bineînțeles, nu se poate exclude un astfel de impact, de aici importanța clarificărilor din partea autorităților fiscale asupra aplicabilității acestei raportări prin RO e-factura pentru produsele cu grad ridicat de risc. Raportarea prin SPV a facturilor pentru produsele cu risc nu se poate substitui facturii originale care susține deducerea TVA la beneficiar, cel puțin nu până la obținerea unei derogări de la regulile de facturare consacrate prin Directiva de TVA”, arată Georgiana Iancu, Liderul Departamentului de Taxe Indirecte.

Costuri vor mai fi, anticipează agenții economici, și din asigurarea unei piste de audit (arhivare, reconciliere, trasabilitate) între factura tradițională și e-Factura, dar și din resursele umane suplimentare ce vor trebui asigurate, cum arată 13% dintre respondenți.

Aproape 50% dintre marii contribuabili cred că un interval rezonabil pentru a se putea conforma și a factura electronic prin intermediul platformei puse la dispoziție de ANAF ar fi între 6 luni și un an.

De remarcat este faptul că toți agenții economici întrebați au răspuns, în proporție de 90%, că știu că autoritățile fiscale intenționează ca programul e-Factura să devină aplicabil cu caracter generalizat, ceea ce nu poate decât să confere premisele unei și mai bune mobilizări pentru trecerea către facturarea electronică obligatorie, mai arată Georgiana Iancu.

Informații esențiale pentru Ro e-transport nu pot fi extrase automat

*„În ceea ce privește cel de-al doilea proiect de raportare digitală R0 e-Transport, companiile care au răspuns demersului EY România au dat de înțeles că nu sunt tocmai pregătite de implementare – 53% dintre ele declarând că nu au făcut, încă, o analiză pentru a vedea cât din datele raportabile în R0 e-Transport care pot fi extrase automat sunt disponibile în sistemele ERP. Doar 8% dintre respondenții studiului nostru au spus că au executat această analiză și au constatat că au date disponibile în proporție de 70-90%, ceea ce în mod evident că va duce la dificultăți în întocmirea raportării în R0 e-Transport, dar și în costuri și timp suplimentari de obținere și procesare a informațiilor”, explică **Georgiana Constantin, Senior Manager în cadrul departamentului de Taxe Indirecte.***

„Dintre informațiile necesare, care nu sunt disponibile în sistemele financiar contabile, respondenții pun pe primul loc detalii despre transport (transportator și mijlocul de transport) și detaliile despre documentele de transport – 27%. Alte informații importante care nu se regăsesc în sistemele companiilor sunt cele despre locul de descărcare – 15%, detalii despre locul de încărcare –14% sau chiar detalii despre bunurile transportate (cantitate, valoare, cod tarifar) – 11%. Aici trebuie punctat și că în funcție de operațiunea supusă raportării, mai pot apărea și informații specifice care sunt obligatorii, cum ar fi punctul de trecere a frontierei sau biroul vamal unde se declară importul sau exportul bunurilor”, mai arată Georgiana Constantin, Senior Manager.

Dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă companiile implicate în raportarea R0 e-Transport, studiul EY România a identificat derularea în paralel cu SAF-T și e-Factura, timpul prea scurt de implementare în plin sezon, volumul datelor raportate și acuratețea lor, la care se adaugă timpul scurt de pregătire, resursele numeroase de care ar avea nevoie, pentru a se putea conforma cerințelor legale.

De asemenea, Georgiana Iancu mai punctează și că, în anumite situații, devine, practic, imposibilă sau foarte dificilă obținerea codul UIT. Un exemplu foarte frecvent este cel al operațiunilor care implică retur sau refuz al mărfii (total sau parțial), care implică rute alternative de transport, sau chiar operațiuni care trebuie efectuate în afara programului de lucru și pentru care declararea datelor sau accesul prin SPV nu pot fi realizate în timp real. Lipsa accesului sau internet sau chiar dificultatea de a asigura o comunicare în timp real cu conducătorii vehiculelor de transport sunt de asemenea provocări bine știute în rândul celor impactați de această raportare.

41% dintre respondenți afirmă chiar că nu identifică potențialul de a asigura o astfel de raportare, având în vedere complexitatea fluxurilor logistice și complexitatea detaliilor care trebuie raportate. O astfel de raportare nu reflectă realitățile din practică cu care se confruntă operatorii implicați în comercializarea de bunuri și nu este adaptată pentru a adresa complexitatea și multitudinea scenariilor din activitatea logistică.

Raportarea SAF-T. Cum finalul lunii iulie 2022 reprezintă termenul până la care toate companiile mari contribuabili, încadrate în această categorie la 31 decembrie 2021, trebuie să depună Declarația D-406, EY România a dorit să afle și cât de bine merge implementarea acestui proiect. Doar 4% dintre companii declară că au reușit deja, în timp ce 24% dintre respondenți declară că sunt în curs și speră să reușească să respecte acest termen. Majoritatea marilor contribuabili vechi spun că sunt în curs, dar nu vor fi pregătiți să raporteze în termen. *„Apreciam că o extindere a perioadei de grație este imperios necesară”*, susțin aceștia.

În ceea ce privește companiile care s-au regăsit pe listele de mari contribuabili după 31 decembrie 2021 și ar trebui să depună declarația până la finele lunii ianuarie 2023 – 10% spun că sunt în curs, dar nu cred ca vor fi pregătite să

raporteze la termenul din ianuarie, în vreme ce 40% spun că nu au început încă, dar cred că vor fi pregătite să raporteze până la finalul lunii ianuarie 2023. 25% dintre respondenți spun că sunt în curs și vor fi pregătite să raporteze chiar de la finalul lunii august 2022.

Prioritizarea emoțiilor devine o cheie de succes în transformarea companiilor

- Transformările care pun factorul uman în centrul atenției prezintă o probabilitate de succes de 2,6 ori mai mare
- Transformările neperformante pot crește tensiunea emoțională în rândul angajaților cu 136%
- 67% dintre respondenți au trecut prin cel puțin o transformare neperformantă în ultimii cinci ani
- Cercetarea identifică șase factori-cheie pentru succesul transformării

Factorii complecși care influențează succesul sau eșecul transformării unei companii își au rădăcinile în emoțiile umane, potrivit unui studiu realizat de EY și Saïd Business School, din cadrul Universității Oxford, bazat pe un sondaj realizat în rândul a 935 de persoane cu funcții de conducere și subordonați direcți ai acestora, precum și a 1.127 de angajați din 23 de țări și 16 sectoare de activitate.

Potrivit cercetării, liderii care acordă prioritate emoțiilor angajaților în cadrul proceselor de transformare au de 2,6 ori mai multe șanse de succes decât cei care nu o fac. În plus,

mai bine de jumătate (52%) dintre respondenții care au participat la transformări performante au declarat că organizația lor le-a oferit sprijinul emoțional de care au avut nevoie în timpul procesului. În schimb, tensiunea emoțională asupra angajaților crește cu 136% în timpul unei transformări neperformante.

O transformare reușită este esențială pentru succesul organizațiilor, iar cercetarea arată că demersurile de schimbare se accelerează, 85% dintre respondenți fiind implicați în două sau mai multe transformări majore în ultimii cinci ani. În același timp, rata de eșec a proiectelor de transformare rămâne constant ridicată, 67% dintre respondenți participând la cel puțin o transformare neperformantă în aceeași perioadă.

Errol Gardner, vicepreședinte EY Global – Consultanță, a declarat: *„În cazul unei transformări de succes, liderii investesc, încă de la început, în crearea unor condiții favorabile succesului, atât la nivel rațional, cât și emoțional. Pe de altă parte, tensiunea emoțională pe care atât liderii, cât și angajații o resimt în cazul unei transformări eșuate are un cost uman ridicat. Cheia transformării eșecului în succes rezidă în capacitatea organizațiilor și a liderilor acestora de a remodela complet transformările prin plasarea factorului uman în centrul atenției”*.

Andrew White, cercetător principal în Practici de management la Saïd Business School, din cadrul Universității Oxford, a declarat: *„Trăim într-o epocă a transformărilor radicale, în care ritmul schimbării este din ce în ce mai accelerat, iar, pentru multe companii, transformarea este o chestiune de totul sau nimic. Însă, în prea multe situații, transformarea este văzută ca un cuvânt cu conotații negative, un eufemism pentru disponibilizări, atunci când lipsa de viziune și de leadership are drept consecință o forță de muncă suprasolicitată, stresată și lipsită de încredere. Acest studiu a arătat că aducerea emoțiilor în prim-planul transformării crește*

semnificativ șansele de succes și protejează bunăstarea forței de muncă. Liderii trebuie să accepte inevitabila călătorie emoțională care însoțește orice transformare și să își conducă oamenii prin fiecare etapă a acesteia, dacă vor să transpună viziunea în realitate și să facă din schimbare un lucru entuziasmant”.

Șase factori care pot să conducă la succesul transformării

Studiul a constatat că maximizarea impactului emoțional a șase factori-cheie poate crește probabilitatea succesului transformării. Aceștia sunt:

- 1. Adaptarea și cultivarea abilităților de leadership:** angajații consideră leadershipul drept principalul factor, indiferent de succesul sau eșecul transformării.
- 2. Crearea unei viziuni stimulatoare, în care angajații să poată crede:** aproape jumătate (49%) dintre respondenții care au participat la o transformare performantă au declarat că viziunea a fost clară și convingătoare, în comparație cu 27% dintre cei care au participat la o transformare neperformantă.
- 3. Construirea unei culturi care acceptă și încurajează exprimarea opiniilor:** liderii trebuie să valorifice emoțiile potrivite pentru a menține angajații implicați și motivați, oferind în același timp suficient sprijin emoțional pentru a preîntâmpina temerile și epuizarea.
- 4. Stabilirea unor responsabilități clare și pregătirea pentru schimbare:** liderii trebuie să asigure structura și disciplina, precum și libertatea creativă de a explora și inova, oferind în același timp autonomie în execuție organizației.
- 5. Utilizarea tehnologiei pentru a încuraja acțiuni vizibile:** liderii trebuie să demonstreze încă de la început valoarea noilor abordări bazate pe tehnologie și să coopteze primii utilizatori și liderii de opinie pentru a încuraja forța de muncă să li se alăture.
- 6. Identificarea celor mai bune metode pentru relaționare**

și creație colaborativă: liderii trebuie să creeze un spațiu sigur în care să poată apărea noi modalități de lucru pentru a încuraja inovarea, implicarea și activitățile care conferă un sentiment de împlinire.

Norman Lonergan, lider EY Global People Advisory Services, a declarat: „Liderii știu că organizațiile lor trebuie să se transforme, dar mulți au temeri legate de perspectiva schimbării. Prin valorificarea atât a puterii raționale, cât și a celei emoționale a angajaților lor, liderii pot asigura succesul măsurabil al transformărilor organizației lor. Acest lucru este facilitat de existența și comunicarea unei viziuni comune, de gestionarea eficientă a parcursului emoțional al angajaților și de motivarea acestora în a transpune viziunea în realitate”.

Mihai Marinescu, Business Transformation Director, EY România & Moldova, spune: „Perioada de schimbare accelerată care a debutat la începutul acestui secol, percepută inițial de către forța de muncă ca fiind ceva temporar, a continuat până la un punct în care a devenit noua normă. Forța de muncă din România a reacționat în mod similar cu forța de muncă din alte țări, trecând prin întregul ciclul de management al schimbării – rezistență, negare, depresie, experimentare, iar acum ne aflăm în punctul în care forța de muncă a început să accepte acest lucru ca fiind noua realitate. Acest lucru înseamnă că forța de muncă are acum o mentalitate diferită în ceea ce privește relația cu angajatorii, simțindu-se mai împuternicită să ceară flexibilitate, creșteri salariale, echilibru între viața

profesională și cea privată. Aceasta înseamnă, de asemenea, că forța de muncă este mai adaptabilă la transformare și acceptă mult mai ușor schimbarea, iar în unele cazuri chiar o determină. În România, sectorul privat conduce această schimbare, sectorul public a trebuit să îl urmeze îndeaproape din cauza naturii crizelor cu care ne-am confruntat în ultimii ani. Restricțiile Covid-19 au fost cel mai puternic motor de digitalizare a sectorului public românesc din istorie. Această schimbare de mentalitate este mai degrabă structurală decât temporară, iar noile generații care intră pe piața muncii sunt formate astfel de la început. Și la EY România punem un accent din ce în ce mai mare pe preferințele angajaților noștri, consultându-i în multe privințe, atunci când luăm decizii de business, lucru pe care îl vedem și la cei mai căutați angajatori din România”.

Pentru mai multe detalii, vă rugăm să accesați: ey.com/transformation-leadership.

Liderii companiilor din sectorul bunurilor de larg consum prezintă cinci măsuri urgente pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU până în 2030

• Un studiu realizat de Forumul bunurilor de larg consum și EY a colectat opiniile liderilor din întreaga

industrie a bunurilor de larg consum

- **Liderii companiilor și-au împărtășit ideile cu privire la măsurile necesare pentru a accelera progresul în direcția atingerii obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU**
- **Publicarea raportului a coincis cu reuniunea la nivel înalt a CGF, care a avut loc la Dublin în intervalul 20-23 iunie 2022**

Forumul bunurilor de larg consum (Consumer Goods Forum, CGF) și EY au publicat un nou raport cu opiniile liderilor din industria bunurilor de larg consum, care subliniază prioritățile stringente pe care sectorul trebuie să le adopte pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU până la termenul limită din anul 2030.

La jumătatea intervalului până la termenul limită 2030 (de la stabilirea ODD în 2015), liderii companiilor sunt optimiști în legătură cu posibilitatea obținerii unor progrese mai rapide prin intermediul a cinci măsuri de accelerare a impactului. Cele cinci domenii prioritare identificate care vor ajuta membrii CGF și alte companii din întreaga industrie să accelereze progresul sunt:

- 1. Colaborare în vederea obținerii succesului** – Profitabilitatea și concurența în materie de venituri fac parte dintr-o economie sănătoasă, dar rezolvarea problemelor sistemice ale durabilității necesită colaborare. Companiile producătoare de bunuri de larg consum se pot ridica la înălțimea provocărilor viitoare, de la combaterea schimbărilor climatice la reducerea inegalităților la nivel mondial, numai dacă își unesc eforturile.
- 2. Cuantificarea progreselor și efectelor** – Companiile nu pot gestiona ceea ce nu măsoară și există o nevoie clară de integrare a ODD în alte sisteme și de elaborare a unor standarde internaționale sau regionale uniforme. Numărul tot mai mare de sisteme face ca acest lucru să

fie dificil, însă organizațiile la nivel de ramură, cum este CGF, au puterea de a se consulta și de a milita pentru standarde uniforme.

3. **Integrarea durabilității în ADN-ul companiei** – Companiile care integrează ODD în cultura lor operațională, eventual prin recompense și stimulente, au mult mai multe șanse de a le atinge.
4. **Implicarea consumatorilor în procesul de atingere a ODD** – Companiile producătoare de bunuri de larg consum ocupă o poziție privilegiată care le conferă o mare putere, dar și o mare responsabilitate în modelarea consumului. Acestea pot stimula un comportament mai bun din partea consumatorilor și pot crește gradul de conștientizare cu privire la ODD în moduri care nu sunt la îndemâna altor actori interesați. Consumatorii recompensează acele companii care procedează corect în direcția îmbunătățirii stării de sănătate a comunităților. Acele companii care nu acționează în privința problemelor sociale și de mediu stringente, vor fi lăsate în urmă.
5. **Toate ODD trebuie sprijinite, dar trebuie acordată prioritate domeniilor în care companiile au puterea de a produce schimbările cele mai mari** – Indiferent dacă este vorba de malnutriție, de salubritate sau de deșeuri, anumite companii pot avea o contribuție mai mare decât altele la atingerea anumitor ODD, în funcție de experiența și sfera lor de influență. Stabilirea unor obiective concrete va ajuta companiile să aducă schimbări tangibile în domeniile cele mai potrivite pentru ele.

Raportul, elaborat în colaborare cu echipele EY și publicat chiar înainte de reuniunea globală la nivel înalt a CGF, care a avut loc la Dublin în perioada 20-23 iunie, cuprinde interviuri cu lideri a 13 dintre cele mai mari companii producătoare de bunuri de consum din lume: Ahold Delhaize, Alibaba Group, Ajinomoto Group, A.S. Watson Group, The Coca-Cola Company, DFI Retail Group, Grupo Éxito, Kerry

Group, Kirin Holdings, Musgrave Group, Procter & Gamble, Unilever și Woolworths Holdings.

Raportul a evidențiat, de asemenea, faptul că numeroase companii consideră că activitățile lor accelerează o schimbare de mentalitate, de la a considera obiectivele de durabilitate drept „ceva preferabil”, la a fi văzute în prezent ca fiind parte integrantă a succesului. Acest lucru reflectă prioritatea din ce în ce mai mare acordată schimbărilor climatice în rândul consumatorilor, alături de biodiversitate, acestea fiind prezentate ca principalele priorități în studiul EY Future Consumer Index. Totodată, și tehnologia permite această schimbare, prin faptul că face ca evaluarea și progresul durabilității să fie mai viabile și mai accesibile. La rândul său, această situație poate accelera progresele pe care companiile le fac în direcția atingerii ODD și poate susține noi sisteme și măsurători care să urmărească și să amelioreze efectele.

Wai-Chan Chan, director general al The Consumer Goods Forum, a declarat: *„Intervalul de timp rămas până în 2030, termenul-limită pentru atingerea ODD, este scurt. Dar putem și trebuie să construim o lume mai rezistentă la șocuri, în care nimeni să nu fie lăsat în urmă. Industria bunurilor de larg consum are un rol esențial în atingerea ODD, iar colaborarea nu a fost niciodată mai importantă ca acum pentru îndeplinirea acestui scop. Noul nostru raport subliniază importanța solidarității mediului de afaceri. Companiile poartă o responsabilitate fără precedent: problemele globale stringente ale societății nu pot fi rezolvate de către guverne, mediul de afaceri, organizațiile civice sau de către cetățeni acționând în mod solitar. S-au făcut pași mari în accelerarea măsurilor de acțiune pozitivă, dar trebuie să ne autodepășim cu toții și să facem mult mai multe eforturi, pentru a putea îndeplini ODD până în 2030. Printr-un etos al cooperării, ne putem împărtăși cunoștințe și ne putem uni resursele pentru a inova și a ne adapta”*.

CGF este singura organizație condusă de directorii generali ai companiilor membre care reprezintă atât producătorii, cât și comercianții cu amănuntul la nivel global. Rețeaua sa de lideri își reunește eforturile pentru a accelera schimbările care au efecte pozitive durabile asupra oamenilor, planetei și mediului de afaceri, folosind influența CGF pentru a încuraja adoptarea de practici și standarde la nivel mondial.

Prin activitatea sa, CGF întreprinde deja demersuri semnificative pentru a contribui la îndeplinirea mai multor ODD, printre care:

- Obiectivul 1 – Eradicarea foametei;
- Obiectivul 12 – Consum și producție responsabile;
- Obiectivul 17 – Parteneriate pentru realizarea obiectivelor;
- Obiectivul 15 – Viața terestră.

Rețeaua CGF este o dovadă a beneficiilor cooperării în abordarea marilor probleme. De exemplu, membrii săi au lucrat constant în timpul pandemiei pentru a asigura menținerea circulației bunurilor esențiale de-a lungul lanțurilor de aprovizionare și până la rafturile comercianților cu amănuntul. În același timp, au depus eforturi pentru a proteja sănătatea și bunăstarea angajaților și clienților lor, înregistrând în același timp progrese importante în abordarea unor probleme cheie, precum deșeurile de plastic și defrișările. Membrii Coaliției pentru acțiune în privința deșeurilor de plastic din cadrul CGF, care reprezintă împreună peste 10% din piața globală a ambalajelor din plastic, au făcut front comun în direcția stabilirii unor reguli de bune practici pentru proiectarea, producția și reciclarea plasticului, în vederea accelerării trecerii la o economie circulară. Totodată, Coaliția pentru acțiune pozitivă în privința pădurilor din cadrul CGF a publicat anul trecut primul său raport, angajându-se să raporteze în baza unor măsurători care să permită încetarea defrișărilor în scop de consum.

Kristina Rogers, lider EY Global Consumer, a declarat: „Colaborarea între companii, autorități și organizații neguvernamentale va fi esențială pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă acum, când ne aflăm la jumătatea parcursului în această direcție. Însă, companiile din industria bunurilor de larg consum au și o ocazie unică de a îi implica pe consumatori în acest demers în moduri care nu se află la îndemâna altor actori interesați. Aceste companii nu numai că dețin o poziție de influență semnificativă, dar au și responsabilitatea de a modela și inspira comportamente mai bune de consum, crescând gradul de conștientizare a obiectivelor și creând emulație în vederea obținerii unor reale progrese în direcția îndeplinirii ODG”.

Georgiana Iancu, Partner, Leader Consumer Products & Retail EY România, a declarat: „Afacerile din domeniul bunurilor de consum privesc din ce în ce mai mult spre bunele practici ce le ajută spre o sustenabilitate cât mai mare. Modul de măsurare al succesului unei companii s-a schimbat față de acum 20 de ani, în prezent succesul este probat atât după rezultatele comerciale cât și după nivelul de adeziune al consumatorilor la valorile spre care o companie se îndreaptă. Toate acestea în linie și cu concluziile desprinse din ultimul studiu Future Consumer Index al EY România, de la finalul lunii aprilie, care arată că sustenabilitatea este un aspect care influențează din ce în ce mai mult decizia de cumpărare”.

Raportul este disponibil pentru descărcare [aici](#).

Studiul EY Global: Family Offices obligate la adaptare pentru a se pune la adăpost de „furtuna perfectă”

Birourile unifamiliale, acele organizații private care gestionează activele unui business de familie și se ocupă de continuitatea lui, vor fi obligate să își accelereze eforturile de adaptare și de transformare a strategiei și operațiunilor, pentru a putea interveni cât mai rapid și a soluționa problemele ce pot apărea din zona legislativă sau economică, geopolitică sau a schimbărilor tehnologice – se arată în cel mai recent studiu global EY – [Single Family Office](#). Studiul menționează trei puncte de atenție pentru acest tip de organizații: măsurarea performanței non-financiare, asigurarea unui plan pentru gestionarea atacurilor cibernetice și anticiparea problemelor fiscale ale muncii de la distanță.

„Peisajul fiscal global se transformă, dincolo de tot ceea ce știam până acum. Guvernele din întreaga lume, constrânse de evoluțiile economice din ultimii doi ani, s-au văzut și mai

*presate să caute noi surse de venituri. Dincolo de implicațiile uriașe care decurg din reforma fiscală globală ce se află în curs, birourile unifamiliale trebuie, de asemenea, să țină pasul cu mișcările tot mai rapide ale autorităților fiscale către digitalizare, problemele de sustenabilitate fiscală și consecințele fiscale ale lucrului la distanță”, spune **Corina Mîndoiu, Partener Asociat, Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România.***

*„Cum, în România, multe business-uri de familie fac trecerea către generația următoare, existența unor organizații ca Family Office ar putea să ajute afacerile de familie să navigheze prin aceste momente impredictibile. Suntem în fața furtunii perfecte – o combinație de perturbări strategice, tehnologice, de reglementare și operaționale fără precedent. De aceea, orice mână de ajutor este binevenită pentru afacerile de familie”, a mai precizat **Mîndoiu.***

Noi indicatori de performanță. Un subiect fierbinte în rândul multor familii și al Family Office, arată studiul EY Global, provine din greutatea practică a extinderii definiției valorii și a scopului business-ului dincolo de indicatorii tradiționali de performanță, incluzând criteriile de mediu, cele sociale și de guvernare (ESG) și măsurând impactul asupra capitalului uman, comunităților, clienților și părților interesate. Astfel, deși 83% dintre respondenți sunt de părere că urmărirea valorilor non-financiare contează, doar 30% dintre respondenți chiar măsoară performanța pe alte criterii decât cele financiare obișnuite.

Sondajul mai arată că Single Family Office se confruntă cu o presiune în creștere pentru îmbunătățirea acestei performanțe: 5% dintre respondenți invocă presiunea din partea consumatorilor, 34% arată către influența tot mai mare a generației Z, 32% evidențiază acțiunile întreprinse de concurenți și 28% spun că au fost stimulați de apariția unei noi reglementări privind declararea non-financiară și climatică. Dar, mai arată studiul, extinderea dincolo de

măsurile financiare tradiționale aduce beneficii: 58% dintre respondenții birouri unifamiliale care monitorizează valorile non-financiare într-o măsură semnificativă au rezultate peste așteptări – o proporție mult mai mare decât a celor care nu le măsoară.

În general, respondenții SFO iau măsuri pentru a urmări strategii mai diverse și cadre de guvernanță robuste pentru a se asigura că ambițiile lor sunt îndeplinite. În domeniul responsabilității sociale, 44% dintre respondenții birouri unifamiliale spun că acum exclud în mod activ investițiile care intră în conflict cu etica și valorile lor. Același număr de respondenți intenționează să facă investiții sociale sau de mediu în următoarele 12 luni.

Creșterea transparenței – motiv de preocupare. Studiul arată că birourile unifamiliale sunt preocupate de numărul în creștere al raportărilor și de viteza introducerii noilor modificări. Astfel, 53% dintre respondenți sunt îngrijorați de creșterea cerințelor privind transparența globală și schimbul de informații, în timp ce 48% spun că sunt afectați de complexitatea tot mai mare a conformității fiscale transfrontaliere, iar 46% notează îngrijorarea cu privire la creșterea incertitudinii de reglementare ca urmare a pandemiei Covid19. În special, având în vedere că mulți membri ai business-ului de familie călătoresc în mod regulat peste granițe, 72% dintre birourile unifamiliale sunt îngrijorate de potențialele implicații fiscale ale muncii la distanță.

Întrucât jurisdicțiile din întreaga lume folosesc din ce în ce mai mult politica fiscală și inițiativele de transparență pentru a aborda probleme mai ample de politică economică și socială, studiul examinează măsura în care birourile unifamiliale sunt pregătite să se transforme. Studiul dezvăluie că 64% dintre respondenți nu sunt încrezători că operațiunile lor fiscale sunt performante, respondenții indicând probleme legate de procese, oameni, tehnologie, managementul costurilor și monitorizarea riscurilor.

Îmbunătățirea securității cibernetice și planificarea incidentelor – o urgență. Examinând abordarea birourilor unifamiliale cu privire la digitalizare și securitate, studiul arată că 74% dintre respondenți s-au confruntat cu o încălcare cibernetică în ultimii ani, totuși 72% nu au un plan pentru incidente cibernetice, iar 61% nu au procese în vigoare pentru a detecta încălcările, lăsându-i expuși unor viitoare atacuri. Privind în perspectivă, însă, 81% dintre respondenți intenționează să ia măsuri, indicând că vor investi în trei sau mai multe tehnologii digitale în următorii doi ani. Întrebați despre managementul mai larg al riscurilor, doar 49% dintre respondenții SFO spun că sunt încrezători că au în vigoare procesele necesare pentru a identifica riscurile la orizont, în timp ce 31% recunosc că deciziile cu privire la riscurile cu care se confruntă organizațiile lor nu sunt luate la cele mai înalte niveluri.